

Ali . . . ? — Zakaj . . . ?

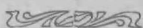
Ljubi otroci Marijini! Kadar kaj vprašujemo, začnemo navadno z besedico »Ali«, včasih pa z besedico »Zakaj«. Tudi jaz bi vas danes rad nekaj vprašal. Prvo vprašanje se prične z besedico »Ali«, drugo pa z besedico »Zakaj«. Da ne bo treba ugibati, vprašam kar kratko: Ali ljubite Marijo? . . . Zakaj jo ljubite?

Na Poljskem je živel mladenič, ki ga po imenu gotovo poznate. Stanislav so ga klicali. Bival je dalj časa na Dunaju, pa tudi v Rimu. Ta sveti mladenič je prav posebno ljubil Marijo. Nekoč ga vpraša prileten pater, če ima kaj rad Marijo. Kaj je odgovoril Stanislav? Solze so mu porosile oči, rdečica je podplula sicer blede lica in s presrčno iskrenostjo je zaklical: »Kako bi ne ljubil Marije, saj je moja mati!« . . . Zdaj pa pomisli, otrok Marijin, kaj bi ti odgovoril, če bi te kdo prašal: Ali ljubiš Marijo? Vem, da bi tudi ti odgovoril: Prav gotovo! — Že iz katekizma ti je znano, da moramo Marijo bolj ljubiti, kakor angele in svetnike; drugič si se pa Mariji prav posebno priporočil in posvetil, ko si vstopil v Marijin vrtec.

In zakaj si pravzaprav dolžan Marijo še bolj ljubiti kot angele in svetnike? I zato, kajne, ker je mati Jezusova. V tem je Marijina največja odlika, čast in veličina. Marija je mati Jezusova — dobro premisli to resnico; premisli pa tudi, da bo tvoja ljubezen do Marije le takrat prava, odkritosrčna in iskrena, ako se varuješ, da z grehom ne žališ božjega in Marijinega Sina Jezusa. Ali misliš, da bo nebeška mati Marija zadovoljna, če ji ti zatrjuješ, da jo ljubiš, njenega Sina Jezusa bi pa z grehom žalil? . . . Gotovo ne. Iz tega pa lahko sklepaš, kdaj bo Mariji všeč tvoja ljubezen.

Zakaj še ljubiš Marijo? Ne samo, ker je tvoja najboljša mati, ampak zato, ker je Marija naša najmogočnejša priprošnjica. »Ti mi lahko pomagaš, o mogočna Mati; ti mi hočeš pomagati, o dobrotljiva Mati!« — tako se glasi stara molitev na čast Materi božji. Toda k materi ne greš le takrat, kadar kaj potrebuješ, ampak tudi takrat, ko ji hočeš kako veselje napraviti, ali kadar te ona kliče. Ali veš, kdaj te pa Marija najbolj kliče in

vabi? ... Zdaj-le v mladosti, v cvetju tvoje mladostne dobe, zdaj, ko te svet najbolj mika, ko je nevarnosti na vseh straneh preobilno, zdaj te Marija kliče in vabi, ker te hoče ohraniti in obvarovati, da ne zabredeš v zmote in v greh, da se ne zapleteš v satanove zanjke. Zdaj te Marija prosi: »Otrok, daruj mi svoje srce!« Ali boš odrekel in zavrgel njeno prošnjo?
A. Č.

Anica gleda podobe . . .

Gleda po sobi Anica mala,
gleda tja v kotec, gleda na stene,
gleda podobe, svete podobe.
Tiho je vse, mirno, svečano,

Čuj! tudi svete podobe skrivnostno
ljubko in mило v Anico zro,
vse so se danes vanjo zagledale
kakor bi rade ji nekaj povedale,
vse so prijazne, tak so iskrene:
»Zdrava nam, Anica mala!« —
Zde se ji — čudo — popolnoma žive:
»Kaj me, podobe ve ljubeznive,
gledate danes ljubeče takó?«

Anica rahlo semtja koraka,
vanjo podoba obrača se vsaka.
»Ta-le je Ana, moja patrona,
kak se ozira za mano!
Ona Marija je, saj jo poznam,
ona je moji mami patrona,
Neža pa sestri — kak se smehlja mi!
jaz pa vse vkup rada imam!«
Roki se skleneta, kakor od sebe,
v mislih prelepih Anica mala
tiha obstane, dvigne oči.
V duši ji pesem nebeška zveni:
»V sobi v podobi je, v raju pa res,
Anica, tebe mi angeli gledamo,